

Συλλογή της Νομολογίας

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — *Bucura*

(Υπόθεση C-348/14)¹

«Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 87/102/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Καταναλωτική πίστη — Έννοια του καταναλωτή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρα 2, στοιχείο β', 3 έως 5 και 6, παράγραφος 1 — Καταχρηστικές ρήτρες — Αυτεπάγγελτη εξέταση από τον εθνικό δικαστή — Ρήτρες διατυπωμένες με τρόπο σαφή και κατανοητό — Πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο δανειστής»

1. Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις καταναλωτικής πίστωσης — Οδηγία 87/102 — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13 — Έννοια του καταναλωτή — Φυσικό πρόσωπο που είναι συνοφειλέτης σε σύμβαση πιστώσεως που συνάπτεται με επαγγελματία — Εμπίπτει — Προϋπόθεση (Οδηγίες του Συμβουλίου 87/102, άρθρο 1 § 2, στοιχείο α', και 93/13, άρθρο 2, στοιχείο β') (βλ. σκέψη 39, διατακτ. 1)
2. Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13 — Υποχρέωση του εθνικού δικαστή να εξετάσει αυτεπαγγέλτως τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρήτρας συμβάσεως που έχει υποβληθεί στην κρίση του — Περιεχόμενο (Οδηγία 93/13 του Συμβουλίου, άρθρο 6 § 1) (βλ. σκέψεις 43, 44, διατακτ. 2)
3. Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13 — Καταχρηστική ρήτρα κατά το άρθρο 3 — Εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα από το εθνικό δικαστήριο — Κριτήρια (Οδηγία 93/13 του Συμβουλίου, άρθρα 3 §§ 1 και 3, 4 και 5) (βλ. σκέψη 66, διατακτ. 3)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, και το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

¹ — ΕΕ C 361 της 13.10.2014.

της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια ότι εμπίπτει στην έννοια του καταναλωτή, κατά τις διατάξεις αυτές, το φυσικό πρόσωπο που είναι συνοφειλέτης στο πλαίσιο συμβάσεως που συνάπτεται με επαγγελματία, εφόσον ενεργεί στο πλαίσιο ορισμένου σκοπού ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί άσχετος προς την εμπορική ή επαγγελματική του δραστηριότητα.

- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι στον εθνικό δικαστή απόκειται να κρίνει αυτεπαγγέλτως αν ρήτρες συμβάσεως η οποία έχει συναφθεί μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία είναι καταχρηστικές, κατά τη διάταξη αυτή, εφόσον ο δικαστής διαθέτει τα αναγκαία προς τούτο πραγματικά και νομικά στοιχεία.
- 3) Τα άρθρα 3 έως 5 της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι ο εθνικός δικαστής, όταν ελέγχει αν είναι καταχρηστικές, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας αυτής, ρήτρες συμβάσεως καταναλωτικής πίστωσης, οφείλει να λάβει υπόψη το σύνολο των περιστάσεων υπό τις οποίες συνήφθη η σύμβαση. Σε αυτόν απόκειται, συναφώς, να ελέγξει αν στην υπό κρίση υπόθεση ο καταναλωτής πληροφορήθηκε σχετικά με όλα τα στοιχεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την έκταση της δεσμεύσεως που αναλάμβανε, ώστε να μπορεί να υπολογίσει, μεταξύ άλλων, το συνολικό κόστος του δανείου του. Στην εκτίμηση αυτή κρίσιμα είναι, αφενός, το ζήτημα αν οι ρήτρες είναι διατυπωμένες με τρόπο σαφή και κατανοητό, ώστε να επιτρέπουν στον μέσο καταναλωτή, ήτοι τον καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, να υπολογίσει το κόστος αυτό και, αφετέρου, η απουσία αναφοράς, στη σύμβαση καταναλωτικής πίστωσης, πληροφοριών που θεωρούνται ουσιώδεις βάσει του είδους των αγαθών ή των υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο της συμβάσεως, και ιδίως οι πληροφορίες του άρθρου 4 της οδηγίας 87/102, όπως έχει τροποποιηθεί.